

[Jørgen Jørgensen.]

efter den tidligere Ordning fik 7 Kr. 50 Øre i Dagpenge, efter Forslaget, med Husleje-hjælp, kan faa 11 Kr. 50 Øre, og de vilde efter den Ordning, der gælder nu, faa 12 Kr. 40 Øre. Men saa snart de paagældende arbejdsløse har Børn og kan opnaa et Børnetillæg, forandres Billedet. Hvis de paagældende Familieforsørgere har 2 Børn, vil de efter det Forslag, vi stiller, praktisk taget faa det samme som efter den nugældende Ordning, og har den arbejdsløse 3 Børn, vil han faa mere efter vort Forslag. Og med den Udvidelse af Mulighederne for Opnaaelse af Børnetillæg, som Ændringerne betyder, idet man nu medtager Børn helt til det 17de Aar, vil adskillige af de Arbejdere, der har Børn mellem 15 og 17 Aar, og som hidtil efter den gældende Understøttelsessats har faaet de 12 Kr. 40 Øre, faa mere, ogsaa hvis de kun har 1 eller 2 Børn.

Der er derfor ikke noget sagligt Grundlag for at tale, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har gjort, og give det Udseende af, at det Forslag, der her stilles, og som Flertallet gaar ind for, betyder en voldsom Nedskæring i Sammenligning med den Ordning — den ganske ekstraordinære Ordning —, vi har nu. Jeg siger: det har intet med Saglighed at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen beklager ogsaa, at der er for lidt Tid til at gennemføre den nye Ordning, der her stilles Forslag om, idet det foreslaas, at de ændrede Satser skal træde i Kraft den 1. Marts. Jeg erkender, at det er et betydeligt Arbejde for Arbejdsløshedskasserne at omregne Satsene, men jeg mener dog, at naar der er givet en Maaned dertil, vil der være Mulighed for at gennemføre det. Jeg ved heller ikke, hvordan det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen vil forene det Standpunkt, han her indtager, med den korte Frist, der gives i det Ændringsforslag, han selv stiller, hvor han foreslaar, at der senest den 20. Marts skal forelægges Forslag om Regulering af Satsene, saaledes at disse faar Virkning fra 1. April. Hvis der efter Regeringens Forslag er kort Tid, hvad der jo er, saa vil der i hvert Fald blive endnu kortere Tid, hvis det ærede Medlems Ændringsforslag bliver gennemført.

Loven om Arbejdsfordeling har saa afgjort i den Periode, der er gaaet, haft sin store Betydning. Den har fordelt Arbejdsfortjenesten mellem flere, og den har skaar et stor Del Arbejdere for at komme ned paa det lave Leveniveau, som Arbejdsløshedsunderstøttelsen altid betinger. Den løber

stadig, og det foreliggende Forslag tilsigter ikke at ophæve Arbejdsfordelingen. Det tilsigter at ophæve $\frac{4}{5}$ -Regelen, ifølge hvilken man garanterer $\frac{4}{5}$ Arbejdsfortjeneste for de ledige Dage, og at føre Vederlaget for de ledige Dage ind under den tidligere fulgte Regel. Man ophæver ikke selve Arbejdsfordelingsloven. Den udløber den 1. April, og jeg har ikke taget Standpunkt til, hvordan jeg vil stille mig med Hensyn til Spørgsmaalet om denne Lovs Forlængelse. Det er min Opfattelse, at man i de nærmeste Par Maaneder vil faa at se, at Arbejdsfordelingen ophæves i en Række Fag, og at der derfor meget vel kan tænkes den Situation, at der ikke er Grundlag for at fortsætte med Loven efter 1. April. Men det er ikke det, vi diskuterer nu, det foreligger der intet om i de Ændringsforslag, der er stillet, og i Lovforslaget, som det er forelagt af Ministeren, er der ikke taget Stilling til, hvordan vi paa dette Punkt skal forholde os, naar vi nærmer os den 1. April. Jeg mener, at vi maa se, hvordan Udviklingen bliver i de kommende Maaneder, før vi tager endelig Stilling dertil.

Arbejdsløsheden er lykkeligvis ikke blevet saa stor i denne Vinter, som man kunde frygte; selv om det er smaat med Tilførsler, spores der dog Arbejdsmuligheder i ikke ringe Omfang, og inden for flere Erhverv er der Mangel paa Arbejdskraft; det gælder især inden for Landbruget. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen gav som Begrundelse herfor de ringe Muligheder, som Landboudom havde. Jeg deler ikke dette Synspunkt. Jeg er naturligvis enig i, at det har været vanskeligt for Landboudommen at komme i Gang i egen Virksomhed i de Aar, der er gaaet, men det maa siges, at med de Lønninger, som Ungdommen paa Landet nu tjener, og som ligger langt over, hvad andre unge, som ikke er faguddannede, har Mulighed for at tjene, er der givet de unge en Mulighed for at samle saa megen Kapital, at de, der interesserer sig for det, kan blive selvstændige Jordbrugere. Derfor er det ogsaa mit Parti meget magtpaaliggende, at man tilrettelægger en Jordlovgivning, som giver netop Ungdommen de Chancer, der er en Forudsætning for, at vi kan bevare Ungdommen ved Landbrugsarbejdet; og jeg tror, at hvis man vil sætte ind paa dette Omraade, vil det ogsaa være muligt at vinde Landboudommens Interesse for Landbrugsarbejdet i en saadan Udstrækning, at vi kan bevare Ungdommen derude; jeg tror ikke, det er Vilkaarene, de arbejder under, og langt mindre Lønningerne